

3. Nie wystawia się oddzielnego polecenia wyjazdu służbowego, jeżeli wezwany pracownik załatwia w dniu (dniach) wezwania inne dodatkowe sprawy dla swojego zakładu pracy. Całość kosztów podróży służbowej obciąża jednostkę wzywającą, z wyjątkiem kosztów dodatkowych obciążających macierzysty zakład pracy.

§ 6. 1. Organizatorzy narad są obowiązani do:

- 1) sporządzania rocznych planów narad, a w razie potrzeby także planów narad na krótsze okresy, z uwzględnieniem miejsca i daty narady, czasu jej trwania, liczby osób biorących w niej udział oraz kosztów przygotowania i odbycia narady z wyodrębnieniem kosztów podróży służbowych; preliminarz kosztów narady podlega zatwierdzeniu przez kierownika jednostki organizującej naradę,
- 2) prowadzenia ewidencji odbytych narad,
- 3) sporządzania wykazów osób wezwanych (zaproszonych) uczestniczących w naradzie, z wyodrębnieniem osób wezwanych (zaproszonych), których koszty podróży podlegają pokryciu przez wzywającego,
- 4) sprawdzania kompletności zgłoszeń do rozliczenia (refundacji) kosztów podróży służbowych na wezwanie (zaproszenie) przez wszystkie zakłady pracy; w razie stwierdzenia braku not obciążeniowych należy wezwać zakłady pracy do ich nadesłania.

2. Organizatorzy narad lub inne jednostki wzywające (zapraszające) obowiązani są do rozliczenia w ciągu 15 dni od daty zakończenia miesiąca, w którym odbyła się narada lub podróż służbowa na wezwanie (zaproszenie) w innym celu, kosztów tej podróży, a także innych kosztów narady objętych preliminarzem (na przykład wynajmu sali, jednorazowych poczęstunków itp.).

§ 7. Pobyt pracownika przedstawiającego polecenie wyjazdu służbowego opatrzone adnotacją „na wezwanie” („na zaproszenie”) potwierdza kierownik jednostki wzywającej (zapraszającej) lub upoważniony przez niego pracownik komórki organizacyjnej.

§ 8. Jeżeli rozliczenie kosztów podróży nie nastąpi w jednostce wzywającej (zapraszającej), zakład pracy wysyłający pracownika na wezwanie (zaproszenie) sporządza i przesyła w ciągu 10 dni od daty zakończenia miesiąca, w którym nastąpił powrót pracownika z podróży służbowej na wezwanie (zaproszenie), organizatorowi narady lub in-

nej jednostce wzywającej (zapraszającej) notę obciążeniową, podając w niej numer i datę pisma wzywającego, datę podróży służbowej na wezwanie (zaproszenie), nazwiska osób oraz łączną sumę kosztów ich podróży. Do noty tej dołącza się rozliczenia kosztów podróży wraz z ewentualnymi załącznikami. Koszty podróży służbowych na wezwanie (zaproszenie) poniesione przez zakład pracy, lecz nie objęte wystawionym przez pracownika rozliczeniem kosztów, ujmuje się oddzielnie w nocie.

§ 9. Kierownicy jednostek organizacyjnych są zobowiązani w terminie do dnia 31 sierpnia 1975 r. określić komórki organizacyjne lub osoby:

- 1) odpowiedzialne za opracowanie preliminarza oraz realizację i rozliczenie kosztów narad,
- 2) upoważnione do wzywania (zapraszania) pracowników,
- 3) odpowiedzialne za oznaczanie poleceń wyjazdu służbowego adnotacją „na wezwanie” („na zaproszenie”) oraz za ewidencję wystawionych poleceń wyjazdu służbowego, z wyodrębnieniem wyjazdów na wezwanie (zaproszenie),
- 4) odpowiedzialne za przechowywanie kompletnej dokumentacji, w tym także finansowej, planowanych i odbytych narad, jak również dokumentacji kosztów podróży służbowych osób wezwanych (zaproszonych) w innym celu.

§ 10. Ewidencja księgową kosztów podróży służbowych prowadzona według ogólnych zasad powinna zapewnić podział kosztów tych podróży na:

- 1) koszty podróży pracowników jednostki organizacyjnej,
- 2) koszty podróży osób wezwanych (zaproszonych) na narady,
- 3) koszty podróży osób wezwanych (zaproszonych) w innym celu.

§ 11. Zaleca się organizacjom spółdzielczym oraz społecznym stosowanie przepisów zarządzenia.

§ 12. Traci moc pismo okólnie nr 76 Rady Ministrów z dnia 31 października 1967 r. w sprawie organizacji narad.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1975 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 maja 1975 r.

w sprawie upoważnienia Powszechnej Kasy Oszczędności do wprowadzenia terminowych wkładów oszczędnościowych z dyskontem.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 14 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 z późniejszymi zmianami) i § 14 ust. 2 uchwały nr 125 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie odsetek od kredytów udzielanych przez banki oraz od środków pieniężnych na rachunkach banko-

wych (Monitor Polski z 1969 r. Nr 32, poz. 238 i z 1973 r. Nr 54, poz. 303) zarządza się, co następuje:

§ 1. Upoważnia się Powszechną Kasę Oszczędności do wprowadzenia terminowych wkładów oszczędnościowych z dyskontem.

§ 2. 1. Osobie wnoszącej terminowy wkład oszczędnościowy z dyskontem Powszechna Kasa Oszczędności wy-

daje dowód przyjęcia tego wkładu, zwany dalej dowodem oszczędnościowym.

2. Dowód oszczędnościowy jest dokumentem na okaziciela i w razie utraty nie podlega umorzeniu.

3. Powszechna Kasa Oszczędności na życzenie osoby wnoszącej wkład nada dowodowi oszczędnościowemu charakter dowodu imiennego umiejscowionego. W razie utraty takiego dowodu podlega on umorzeniu w trybie przewidzianym dla umarzania książeczek oszczędnościowych imiennych umiejscowionych.

§ 3. 1. Powszechna Kasa Oszczędności wydaje dowody oszczędnościowe o wartościach nominalnych 1.000 zł, 5.000 zł i 10.000 zł.

2. Przy wydawaniu dowodu oszczędnościowego Powszechna Kasa Oszczędności pobiera jego wartość nominalną, pomniejszoną o wysokość oprocentowania za okres 5 lat, obliczonego według stopy 5% w stosunku rocznym.

§ 4. 1. Po upływie 5 lat od daty wydania dowodu oszczędnościowego Powszechna Kasa Oszczędności wypłaca jego wartość nominalną.

2. W razie przedstawienia dowodu oszczędnościowego do realizacji przed upływem 5 lat od daty jego wydania

Powszechna Kasa Oszczędności wypłaca kwotę pobraną przy wydaniu dowodu oraz oprocentowanie obliczone za pełne miesiące od daty jego wydania, z zastosowaniem następującej stopy procentowej w stosunku rocznym:

— 2% w razie realizacji dowodu w pierwszym lub drugim roku od daty wydania,

— 3% w razie realizacji dowodu w trzecim roku od daty wydania,

— 4% w razie realizacji dowodu w czwartym lub piątym roku od daty wydania.

3. Realizacja dowodu oszczędnościowego następuje wyłącznie za zwrotem tego dowodu.

§ 5. Wkład, na który wydany został dowód oszczędnościowy, nie zrealizowany z upływem 5 lat od daty wydania dowodu, nie podlega dalszemu oprocentowaniu.

§ 6. Dowody oszczędnościowe wydają i realizują oddziały i ekspozytury Powszechnej Kasy Oszczędności oraz upoważnione urzędy pocztowo-telekomunikacyjne i agencje Powszechnej Kasy Oszczędności w zakładach pracy.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1975 r.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

99

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 maja 1975 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie sprzedaży zagranicznych środków płatniczych i dokumentów przewozu przy prywatnych podróżach za granicę.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 30 kwietnia 1973 r. w sprawie sprzedaży zagranicznych środków płatniczych i dokumentów przewozu przy prywatnych podróżach za granicę (Monitor Polski z 1973 r. Nr 21, poz. 125, z 1974 r. Nr 10, poz. 80 i Nr 30, poz. 183) wprowadza się następujące zmiany:

1) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W razie zmiany kursu waluty któregokolwiek z państw, z którymi Polska rozlicza się na podstawie umów o płatnościach niehandlowych, opłatę uiszcza się w wysokości różnicy między kwotą stanowiącą równowartość w złotych zakupywa-

nych środków płatniczych według dotychczasowego kursu i powiększoną o opłatę, o której mowa w ust. 1 pkt 1, a kwotą stanowiącą równowartość zakupywanych środków płatniczych według nowego kursu.”

2) w ust. 3 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Jeżeli nie nastąpił zamierzony wyjazd za granicę, nabyte zagraniczne środki płatnicze państw, z którymi Polska nie rozlicza się na podstawie umów o płatnościach niehandlowych, podlegają odprzedaży najpóźniej w ciągu 7 dni po upływie terminu ważności dokumentu, na podstawie którego miał nastąpić wyjazd za granicę.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

100

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 maja 1975 r.

w sprawie rozliczeń z budżetem wyników finansowych państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej i ich jednostek nadrzędnych.

Na podstawie § 32 uchwały nr 86 Rady Ministrów z dnia 3 maja 1971 r. w sprawie gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej oraz zjed-

noczeń podległych Ministrowi Rolnictwa lub przez niego nadzorowanych (Monitor Polski Nr 29, poz. 184) zarządza się, co następuje: